

S. Sayısı : 58

Yabancıların Türkiye'de ikamet ve seyahatleri hakkında Kanun tasarısı ve Geçici Komisyon raporu (1/48)

T. C.

Başbakanlık

Muamelât Genel Müdürlüğü

Teknik Müdürlüğü

Sayı : 71 - 1388

5 . VII . 1950

Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

İçişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca 4 . VII . 1950 tarihinde Yüksek Meclise sunulması kararlaştırılan Yabancıların Türkiye'de ikamet ve seyahatleri hakkındaki Kanun tasarısının gerekşiyle birlikte sunulduğunu saygularıyla arz ederim.

Başbakan

A. Menderes

GEREKÇE

Aşağıda teferruatıyla izah edilmiş bulunduğu veçhile bu kanunla görülen amaçların başlıcaları şunlardır :

a) Yabancıların memleketimize geldikleri ve memleketimiz içinde seyahat ettikleri zaman tâbi olacakları işlemlerin güvenliğimizin müsaadesi nispetinde âzami ölçüde basitleştirilmesi,

b) Bu işlemlerin ileride imkânlar hâsıl olduğu takdirde yeniden kanunlar çıkarılmasına lüzum kalmaksızın gereken suretle daha da basitleştirilmesi hususunda Hükümete âzami ölçüde imkânlar ve yetkiler verilmesi ;

c) Kanunda derpiş edilen kontrole müteallik hükümlerin tatbikinde sorumlulukların mevzuatımızın teferruatını bilmemekte nispeten mazur görülmesi lâzımgelen yabancıların şahsından kaldırılması ;

d) Sorumlulukları şahıslarına terettüp eden hükümlere riayetsizlik gösterecek yabancılardan, bu riayetsizliği kötü niyetle değil de mevzuata âşına bulunmayışlarından dolayı yaptıkları aşkâr olanların lüzumsuz yere ağır cezalara çarptırılmalarının önlenmesi ;

Bu işlemlerin yapılmasına, hem memleketimizde turizmin inkişafına imkân vermek, hem normal rejimli memleketler camiasında teessüs etmiş bulunan Milletlerarası Standartlara mümkün mer tebe yaklaşmak bakımından zaruret görülmüştür.

Bu işlemlerin «*cecnibilerin Türkiye'de ikamet ve seyahatleri*» hakkındaki 3529 sayılı Kanunun bazı maddelerinin değiştirilmesini sağlıyan bir ek kanun çıkarılmasıyle iktifa olunması suretiyle değil de mezkûr kanunun yerini alacak yeni bir kanun çıkarılması suretiyle yapılması terçih edilmiştir.

Çünkü, mezkûr bazı hükümleri her ne kadar muhafaza edilmişse de bir çoğu «*kimisi ufak, kimisi büyük*» değişikliklere tâbi tutulmuş ve bazı maddeler kaleme alınmıştır.

Bu şerait altında yabancıların Türkiye'de ikamet ve seyahatı mevzuunu, çapraşık atıflarla yekdiğerine bağlanmış iki kanunla düzenlenmesi, metinleri, tevsiki hattâ anlaşılması güç bir şekle sokacağından tek bir yeni metin yapılması daha muvafık görülmüştür.

Yukarda mâruz ana prensiplerin, ilişik kanunda ne şekilde bağlandığının en iyi izahı, işbu kanunla 3529 sayılı Kanun hükümlerinin mukayesesıyla kabul olacağı cihetle aşağıda bu mukayese yapılmıştır.

1. İlk beyanname

Yabancıların Türkiye'ye girişlerinden itibaren gecelemek üzere ilk durdukları yerde, 24 saat zarfında Türkiye'ye gelişlerine dair ihbarda bulunulması kaidesi işbu tasarıda, 3529 sayılı Kanunda olduğu gibi muhafaza edilmiş, fakat işbu kaidenin tatbiki bakımından da şu yenilik yapılmıştır :

3529 sayılı Kanunda, ihbar mükellefiyeti daima yabancıların şahsına tahmil edilmiştir, halbuki bu kanunda bu mükellefiyet yabancıları paralı veya parasız barındıran yerlerin sahip, müstecir veya idarecilerine tahmil olunmak suretiyle yabancılar mühim bir yükün mesuliyetinden kurtarılmış ve sadece beyannamelere derecolunacak malûmatı tam ve doğru olarak vermek mecburiyetine tâbi tutulmuşlardır.

Bittabi bizzat sahibi veya kiracısı buldukları yahut kendilerine sahibinin gaybubeti sırasında tahsis olunmuş bir yere giden yabancıların sözü geçen ihbarı bizzat veya bilvasıta yapmaları ve binnetice bu işin mesuliyeti taşınmaları lâzımgeldiği kaydı tasarıya da konulmuştur. (Madde 3)

2. İkamet beyannamesi

3529 sayılı Kanundaki yabancılar için ikamet tezkeresi almak mecburiyeti, bilcümle müeyyideleriyle ipka olunmuştur.

Ancak bu hususta da şu kolaylıklar derpiş edilmiştir :

a) 3529 sayılı Kanun mucibince Türkiye'de 15 günden fazla kalacak olan yabancılar bu müddet bitmeden ikamet tezkeresi almakla mükelleftirler. Bu müddet bir aya çıkarılmıştır. (Madde : 4) Buna zaruret görülmüştür. Çünkü 15 gün gibi kısa bir müddet zarfında yabancıların kısmı âzamı Türkiye'deki işlerini bitiremedikleri cihetle uzun zaman Türkiye'de kalamıyacakları halde ikamet tezkeresi almaya mecbur edilip bunun için birtakım formaliteler yaptıktan ve harcı ödedikten sonra çıkıp gitmemektedirler. Mezkûr müddetin 15 günden bir aya çıkarılması kısa bir zaman Türkiye'de kalıp gidecek yabancıları bu külfetlerden kurtarmış olacaktır.

b) 3529 sayılı Kanunda : 1 - Müşterek pasaportla gelenler, 2 - Konferanslara, sergilere, spor şenliklerine gelenler, 3 - Triptik vesikasıyle gelenler lehine, bu 15 günlük müddet iki aya çıkarılmış bulunmaktadır. İlişik kanunda vilâyetlerce bir misli uzatılmak imkânı da derpiş edilmek suretiyle müşterek pasaportla gelen yabancılar için bu iki aylık istisnai temdit aynen muhafaza olunduktan başka bu nevi pasaportlarla gelecek yabancıların 24 saat zarfında yapmaları lâzımgelen ihbar hususunda, ilk ihbar bakımından yukardaki birinci fıkrada mâruz kolaylık aynen derpiş olunmuştur. (Madde : 5)

Fakat 3529 sayılı Kanununun 10 nevi ve 11 nei maddelerinde bahis mevzuu turistler ve kongre, konferans, spor gösterileri gibi propaganda ve kültür faaliyetlerine katılmak üzere memleketimize gelecek yabancılar için, tasarıda ikamet tezkeresinden muaflik müddeti ikiden dört aya çıkarılmıştır. (Madde : 6 ve 7) Bu yenilikten maksat, turistlere kolaylık teminidir. Filhakika turizm için 4 ay kâfi bir müddettir. Bu müddetten fazla Türkiye'ye kalmıyacak yabancılar ikamet tezkeresi formalitelerinden kurtulmuş olacaklardır.

c) İkamet tezkeresi almak mecburiyet bakımından, konferans ve konser vermek gibi kültürel faaliyetlerde bulunmak üzere turneye çıkmış olup Türkiye'ye gelerek bu sahalarda geçici faaliyetler gösterecek artistler ve fikir adamları lehinde tasarıya yeni hüküm konulmuştur. (Madde : :) 3529 sayılı Kanun mucibince bu gibiler iş tutmak maksadiyle gelenlerin tâbi oldukları hükümlere tâbidirler. Yani mezkûr kanununun 17 nei maddesi gereğince bunlar 3 gün zarfında iş tuttuklarını ikamet ettikleri yerin polis veya jandarma makamına bizzat veya bilvasıta haber vermeye ve ikamet tezkereleri kaydettermeye mecbur tutabilmektedirler. Bunu önlemek üzere, ilişik kanununun 4 nevi ve 18 nei maddelerine bu gibilerin faaliyetlerini bir aydan fazla sürmıyen bir müddet zarfında icra etmeleri takdirinde ikamet tezkeresi almaya mecbur bulunmıyacaklarını ve yukarda sözü geçen 3 gün zarfındaki iş tutma ihbarını yapmakla mükellef olmu-

yacaklarına dair hüküm konulmuştur.

d) İş tutmak üzere Türkiye'ye gelenlerin ikamet tezkeresi almaları hakkında 3529 sayılı Kanunda (Madde : 18) hükümler var ise de bunlar pek sarıh olmadığı cihetle tasarıya daha sarıh hükümler konulmuştur. (Madde 3 ve 18) Şöyleki : İş tutmak maksadıyla Türkiye'ye gelen yabancılar geldikleri tarihten itibaren 15 gün zarfında ve her halde çalışmaya başlamadan evvel ikamet tezkeresi almış bulunacaklar ve bundan başka 3529 sayılı Kanunun 17 nci maddesinde yazılı olduğu cihetle işe başladıklarından itibaren 3 gün zarfında ikamet ettikleri yerin polis veya jandarma karakoluna bizzat veya bilvasıta haber verip keyfiyeti ikamet tezkerelerine kaydettireceklerdir.

e) İkamet tezkeresinin itası bakımından ilişik kanuna, 3529 sayılı Kanundaki hükümlere nispetle daha sarıh kıstaslar konulmuştur. Filhakika ilişik kanunun 8 nci maddesinde ikamet tezkeresinin kimlere verilmeyeceği tasrih edilmesi 9 ncu maddesinde de verilecek ikamet tezkeresinin süresinin, ilgili makamlarımızca nasıl tesbit edileceğine dair izahat verilmesi suretiyle: Kanunla tesbit edilmiş memnu haller vârit olmadığı takdirde yabancıya ikâmet tezkeresinin behemehal verilmesi ve bunun müddeti bakımından yabancının arzusunun mümkün mertebe nazarı itibare alınması prensipi sağlam şekilde yerleştirilmiştir.

f) İkamet tezkeresinin yürürlük müddeti, kimlere parasız verileceği hususlarında da, tasarıda daha sarıh ve elâstiki bir rejim tesbit olunmuştur. (Madde : 10)

g) 3529 numaralı Kanunun 12 nci maddesinde ecnebi Devlet elçilik ve konsoloslukları resmî memurları ile aileleri efradı hariçinde yalnız elçiliklerin hizmetinde bulunan yabancılar için, ikamet tezkeresi yerine hüviyet varakası itası derpiş edilmiştir. İlişik kanunda mütekabiliyet şartıyla bu farklı muamele yalnız elçiliklerin hizmetinde bulunan yabancılar için, (Siyasi temsilcilikler ve bunların resmî memurlarının yanlarında oturmak suretiyle hizmetlerinde bulunan yabancılar) da teşmil edilmiştir. Bunun sebebi başka devletlerin umumiyet itibariyle böyle hareket etmekte olmalarıdır. Mütekabiliyet şartı mevcut bulundukça bu hükmün hiçbir tehlikesi olmayacaktır. (Madde : 34)

h) İkamet tezkerelerinin müddeti dolmadan avdet etmek üzere Türkiye dışına gidip dönen yabancıların dönüşlerinde ikamet tezkerelerini geri alabilecekleri hakkında 3529 sayılı Kanunun 13 ncu maddesinde derpiş edilen hüküm de ilişik kanunun 14 ncu maddesinde biraz daha genişletilmiştir. Bunun sebebi Türkiye'de ikamet müsaadesi almış bir yabancının artık ilk defa gelmiş bir yabancı gibi muamele görmemesinin teminidir.

3. Yabancıların Türkiye içinde yer değiştirmeleri :

3529 sayılı Kanunun yabancıların Türkiye içinde ikâmetgâh değiştirmeleri veya seyahat etmeleri hallerine taallük eden 14, 15 ve 16 nci maddeleri hükümleri yabancıları en fazla şikâyetle sevkeden hükümlerdendir. Filhakika bu maddeler yabancıları Türkiye içinde dolaşırken mütemadiyen kendilerini polis karakollarında, emniyet makamlarına haber vermeye ve bunu da şahsan yapmaya mecbur tutmak da normal rejimli memleketlerde ya hiç mevcut olmayan veya çok hafifletilmiş bulunan işlemlerin bizde de hiç değilse hafifletilmesi elzemdi.

a) İkametgâh değişimi halinde : Prensip olarak ikametgâh değişimi ancak ikamet tezkeresi sahibi yabancılar için bahis mevzuu olabileceği farzedilerek bunlara ikametgâhlarını değiştirdiklerinde, 3529 sayılı Kanunda olduğu gibi 24 saat zarfında bıraktıkları ve gittikleri yerdeki polis veya jandarma karakoluna haber vermek mükellefiyetleri tahmil edilmiş ise de yenilik olmak üzere bu mükellefiyet otel, pansiyon gibi yerlerde oturanlar için, yabancıların şahsında kaldırılıp bu yerlerin sahip, müstecir veya idarecilerine nakledildikten başka bu gibi yerlere gitmeyip de binnetice şahsan ihbar yapmak mecburiyetinde kalacak yabancılar, yalnız bilvasıta değil taahhütlü mektupla dahi haber vermek imkânı bahşedilmiştir. (Madde : 15).

Yine ikamet tezkeresi taşıyan yabancılar için; ikametgâh değişimi şeklinde değil de seyahat için yer değişimi hallerinde de 24 saat zarfında haber vermek mükellefiyeti ipka olunmuş ise de yenilik olarak bu ihbarın yabancının hem ayrıldığı hem de gittiği yerin ilgili makamla-

rına yapılmasından vazgeçilerek yalnız gittiği yerin ilgili makamına yapılması mecburiyetinin vaz'ı ile iktifa olunduktan başka yine otel, pansiyon gibi yerlere gidenler için bu mükellefiyet oraların sahip, müstecir veya idarecilerine tahmil olunmuştur. (Madde : 16).

b) İkamet tezkeresi hâmilî bulunmayan yabancılar, ki bunların kısmı âzamını turistler ve iş adamları teşkil edecektir, ihbar mükellefiyetiyle ödevli kılınmasıyla iktifa olunmuştur. (Madde : 17).

4. Sınır dışı edilme işlerine dair vaz'olunan hükümlerle 3529 sayılı Kanundaki hükümler arasında esas bakımından fark yoktur. Bu hususta yapılan yenilikler şekle, yazılış tarzının vazıhlaşması ve kanun tekniğine daha uygun bir sisteme sokulmasına munhsırdır. (Madde : 22, 26).

5. Cezai hükümler (Madde : 27 - 33).

Bu hususta tasarıda yapılan ufak tefek ıslahlarla takip edilen gaye şu olmuştur :

a) Kanunun hükümlerine gösterdikleri riayetsizliği kasten veya kötü niyetlere makrun olarak yapmayanların korunması;

b) Cezaların, tekabül ettikleri suçlara nispetle lüzumsuz yere ağır olmaması.

6. Tasarıda şöyle bir mühim yenilik yapılmıştır :

Kanunun birçok hükümlerini hâdisatın icabatına uydurabilmek maksadiyle Hükümete, bazı yabancılar için mukabelei bilmisil olmak üzere ikamet ve seyahat bakımından tahdidî kaideler vaz'ı yetkisi (madde : 2) verildiği gibi işbu tasarıda bahismevzuu müddetler ve mühletler üzerinde değişiklikler yapmak imkânı da yine Hükümete bahşedilmiştir. Bu suretle, Hükümet icabeden hallerde yeniden kanunlar ısdarı gibi vakit alan muamelelere tevessül etmeye mahal kalmadan Bakanlar Kurulu kararları ittihazı ile gereken tedbirleri alabileceklerdir. (Madde : 36).

Dışişleri, Adalat ve İçişleri Komisyonlarından seçilen beşer üyeden kurulan Geçici Karma Komisyon raporu

T. B. M. M.

Esas No. 1/48

Karar No. 2

14 . VII . 1950.

Yüksek Başkanlığa.

Yabancıların ikamet ve seyahatlerine mütalâk olarak İçişleri Bakanlığınca tanzim olunup Yüksek Başkanlığın 5 . VII . 1950 tarih ve 71/1388 sayılı tezkereleriyle Geçici Komisyonumuza havale buyurulan kanun tasarısı, gerekçesiyle birlikte, müzakere edildi.

Yabancıların memleketimizde ikamet ve seyahatleri hususundaki işlemlerin medeni memleketlerce kabul edilen esaslar çerçevesi içinde basitleştirilmeleri ve kolaylaştırılmaları gayesiyle eski kanuna nazaran yeni hükümleri ihtiva eden Hükümet tasarısının bazı maddeleri, bir taraftan güvenlik meselesini göz önünde tutmak diğer taraftan zaman ve mekân icaplarını nazarı itibara almak mülâhazasıyla, komisyonumuzca aşağıdaki şekilde tadil ve ilga edilmiştir:

Madde 3 : Takibedilen maksada uymadığı için tamamen kaldırılmıştır.

Madde 4, Fıkra 2 : Kaldırılan 3 ncü madde ile ilgili bulunduğundan tayıyedir.

Madde 5, Fıkra 2 : 3 ncü madde ile ilgili olduğundan ona göre tadil edilmiştir.

Madde 6 nın son fıkrası : Eski vatandaşları, diğer yabancıardan farklı muameleye tâbi tuttuğu için kaldırılmıştır.

Madde 16 ve madde 17 : Yabancıların ikamet ve seyahatlerini tahdit ve takyit ettiği için kaldırılmıştır.

Madde 18 ve madde 19 : İş tutma ihbar müddetleri kısa olduğundan uzatılmıştır.

Madde 23, fıkra 1 : Sınır dışı edilmek ted-

biri kaldırılmıştır. Bu maddenin 2 nci fıkrası hükmü, maksada aykırı olduğundan tayıyedir.

Madde 27, 28, 29 : Cezai hükümleri ağır olduğundan maksada aykırı görülerek kaldırılmıştır.

Madde 30 ; Kaldırılan bazı maddelerdeki hükümlere uyularak tadil edilmiştir.

Madde 34 : 3, 16, 17 nci maddeler kaldırıldığından ona göre tadil edilmiştir.

Madde 35 : Müddet kısa olduğundan bir aya iblâğ edilmiştir.

Madde 36 : 16 ve 17 nci maddeler kaldırıldığından ona göre tadil edilmiştir.

Madde 38 : 2 nci fıkra İskân Kanununa taallük ettiği için kaldırılmıştır.

Havalesi gereğince Kamutaya arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Geçici Komisyon Başkanı	Sözcü	Kâtip
İzmir	Giresun	
<i>Vasfi Mentesh</i>	<i>A. Hükmet Pamukoğlu</i>	
Bursa	Çorum	
<i>A. Erozan</i>	<i>B. Koldaş</i>	
Hatay	İzmir	
<i>A. Melek</i>	<i>C. Tunca</i>	
Kütahya	Ordu	
<i>S. Sururi Nasuhoğlu</i>	<i>F. Boztepe</i>	
	Tokad	
	<i>N. Turgut Topçuoğlu</i>	

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Yabancıların Türkiye’de ikamet ve seyahatleri hakkında Kanun tasarısı

Umumi hükümler

MADDE 1. — Türkiye’ye girmesi kanunlarla memnu bulunmayan ve Pasaport Kanununun hükümlerine uygun şekilde gelen yabancılar, kanunlarla tâyin olunan kayıt ve şartlar dairesinde Türkiye’de ikamet ve seyahat etme haklarını haizdirler.

MADDE 2. — Yabancıların girmekten ve ikametten kanunla menedilmiş oldukları yerlerden başka, memleketin muayyen muntakalarında münferit veya toplu bir halde ikamet veya seyahatleri Bakanlar Kurulu kararıyla menedilebilir.

Bakanlar Kurulu bu gibi tedbirlerin mukabele bilmisil olmak üzere muayyen devlet tebaalarına tatbikına da karar vermeye yetkilidir.

İlk beyanname

MADDE 3. — Yabancıların Türkiye’ye girişlerinden itibaren gecelemek üzere ilk durdukları yerdeki polis karakoluna, polis karakolu bulunmuyorsa jandarma karakoluna 24 saat zarfında ya bizzat veya bilvasıta müracaatla kendilerinin ve beraberlerinde bulunanların hüviyetlerini imzaları altındaki bir beyanname ile bildirmeleri lâzımdır.

Yabancıları paralı veya parasız barındıran yerlerde haber verme mükellefligi bu yerin sahip, müstecir veya idarecilerine ait olup yabancılar bu kimseler tarafından doldurulacak beyannameler için gerekli bütün bilgileri vermeye, pasaportlarını göstermeye ve beyannameye doldurulacak malûmatı imzalarıyla tevsika mecburdurlar.

İşbu maddede bahis mevzuu beyannameler hiçbir harca veya resme tâbi değildirler.

İkamet beyannamesi

Umumi hüküm

MADDE 4. — Türkiye’de bir aydan fazla kalacak yabancılar bu müddet bitmeden ikamet tezkeresi almak için gerekli beyannameyi dol-

GEÇİCİ KOMİSYONUN DEĞİŞTİRİŞİ

Yabancıların Türkiye’de ikamet ve seyahatleri hakkında Kanun tasarısı

Umumi hükümler

MADDE 1. — Hükümetin birinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Hükümetin ikinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

İkamet beyannamesi

MADDE 3. — Türkiye’de bir aydan fazla kalacak yabancılar bu müddet bitmeden ikamet tezkeresi almak için gerekli beyannameyi doldur-

Hü.

durmak üzere yetkili emniyet makamlarına bizzat veya bilvasıta müracaat etmekle ödevlidirler. Bu beyanname hiçbir harç ve resme tâbi değildir.

Bu müracaatı (3) neü maddede yazılı müddet zarfında yapan yabancıların işbu madde mucibince dolduracakları beyanname aynı zamanda 3 neü maddede yazılı beyannamenin yerini tutar.

İş tutmak maksadiyle Türkiye'ye gelen yabancılar geldikleri tarihten itibaren 15 gün zarfında ve her halde çalışmaya başlamazdan evvel ikamet tezkeresi almış bulunmalıdırlar.

Konferans; konser vermek gibi kültürel faaliyetlerde bulunmak üzere turneye çıkmış olup da Türkiye'ye gelen yabancıların bu faaliyetleri 15 günden fazla sürmemek şartıyla bu kayıttan müstesnadır.

Müşterek pasaportla gelenlerin tâbi olacakları hususi muamele

MADDE 5. — Seyahat maksadiyle veya 6 ncı maddede yazılı maksatlarla ve bu şekilde Türkiye'ye müşterek pasaportla gelen yabancılar 2 ay müddet için ikamet tezkeresi almakla mükellef değildirler. İcabeden hallerde bu müddet vilâyetlerce 2 ay daha uzatılabilir.

Bu gibi yabancıların Türkiye'de ilk geceyi geçridikleri ve onları paralı veya parasız olarak barındıran yerlerin sahip, müstecir veya idarecileri en yakın (Polis karakollarından) tedarik edecekleri beyannamelerden üçer nüshayı yabancılarından her biri için ayrı ayrı doldurarak 24 saat zarfında bu karakollara tevdi etmeye mecburdurlar. Yabancılar bu beyannamelerin doldurulması için gerekli bütün bilgileri vermeye ve beyannameye dercolunacak malûmatı imzalarıyla tevsika mecburdurlar. Bu beyannamelerin bir nüshası polisçe parasız olarak vize edildikten sonra sahiplerine iade edilir. Ve Türkiye dâhilinde iki ay müddetle veya vilâyetlerce yukardaki hükme göre yapılacak uzatma müddetince muteber hüviyet varakası olarak kullanılır.

Bu beyannameler, 3 neü maddede yazılı beyannamelerin yerini tutar ve bunlar gibi her türlü harç ve resimden muafır. Müşterek pasa-

Geçici K.

mak üzere yetkili emniyet makamlarına bizzat veya bilvasıta müracaat etmekle ödevlidirler. Bu beyanname hiçbir harç ve resme tâbi değildir.

İş tutmak maksadiyle Türkiye'ye gelen yabancılar geldikleri tarihten itibaren bir ay zarfında ve her halde çalışmaya başlamazdan evvel ikamet tezkeresi almış bulunmalıdırlar.

Konferans; konser vermek gibi kültürel faaliyetlerde bulunmak üzere turneye çıkmış olup da Türkiye'ye gelen yabancıların bu faaliyetleri bir aydan fazla sürmemek şartıyla bu kayıttan müstesnadır.

Müşterek pasaportla gelenlerin tâbi olacakları hususi muamele

MADDE 4. — Seyahat maksadiyle veya altıncı maddede yazılı maksatlarla ve bu şekilde Türkiye'ye müşterek pasaportla gelen yabancılar iki ay müddet içinde ikamet tezkeresi almakla mükellef değildirler. İcabeden hallerde bu müddet vilâyetlerce iki ay daha uzatılabilir.

Müşterek pasaportla gelenlerden her birine kimliklerini gösterir resim ve harçtan muaf birer vesika verilir.

Müşterek pasaportla gelen yabancıardan grup gittikten sonra Türkiye'de kalacak olanlar hakkında bu kanunun ve Pasaport Kanununun hükümleri dairesinde muamele yapılır.

Hü.

portla gelen yabancıardan grup gitikten sonra Türkiye'de kalacak olanlar hakkında bu kanunun ve Pasaport Kanununun hükümleri dairesinde muamele yapılır.

«Turist» damgalı vize ile veya kongre, konferans ve sair kültürel gösteriler için gelenlere hususi muamele

MADDE 6. — Millî veya Milletlerarası, tarih kültür ve güzel sanatlar şenlikleri ve festival, spor müsabakaları, kongre ve konferanslar, sergi ve panayırılar münasebetiyle veya Bakanlar Kurulunca tâyin olunacak yerlerde ziyaret, tedavi veya hava değişimi maksadiyle «Turist» damgalı giriş vizeleriyle gelecek yabancılar bu vizelerinde ikamet bakımından tahdidi tazammun eden bir şerh mevcut değilse dört ay müddetle ikamet tezkeresi almakla mükellef değildirler.

5654 sayılı Kanuna göre memleketimize girecekler bu maddeden istifade edemezler.

Triptik vesikalariyle gelenler için hususi muamele

MADDE 7. — Tiriptik vesikalariyle, Milletlerarası turizm ve otomobil birliğinin gümrüklerden giriş karneleriyle gelen yabancı seyyahlar dört ay müddet için ikamet tezkeresi almakla mükellef değildirler.

İkamet tezkeresinin reddolunacağı haller

MADDE 8. — A) Sırf iş tutmak için gelecek sanat ve meslek erbabı olup da tutacağı iş, kanunlar gereğince Türk vatandaşlarına hasredilmiş bulunan;

B) Türk kanun veya örf ve âdetleriyle yahut siyasi icabatla telif edilemeyecek durumda olan veya faaliyette bulunan;

C) Türkiye'de kalmak istediği müddet zarfında yaşamak için maddi imkânları meşru bir şekilde temin edemeyeceği sabit olan;

D) Türkiye'ye girmesi memnu olup da her nasılsa girmiş bulunan;

E) Türkiye'de oturduğu müddetçe huzur ve asayışı ihlâl eden;

Yabancılarla ikamet tezkeresi verilmez.

Hü.

« Turist » damgalı vize ile veya kongre, konferans ve sair kültürel gösteriler için gelenlere hususi muamele

MADDE 5. — Millî veya milletlerarası, tarih kültür ve güzel saantlar şenlikleri ve festival, spor müsabakaları kongre ve konferanslar, sergi ve panayırılar münasebetiyle veya Bakanlar Kurulunca tâyin olunacak yerlerde ziyaret, tedavi veya hava değişimi maksadiyle « Turist » damgalı giriş vizeleriyle gelecek yabancılar bu vizelerinde ikamet bakımından tahdidi tazammun eden bir şerh mevcut değilse dört ay müddetle ikamet tezkeresi almakla mükellef değildirler.

Triptik vesikalariyle gelenler için hususi muamele

MADDE 6. — Hükümetin yedinci maddesi altıncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

İkamet tezkeresinin reddolunacağı haller

MADDE 7. — Hükümetin sekizinci maddesi yedinci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Hü.

İkamet müsaadesinin süresi

MADDE 9. — Yabancılar verilecek ikamet müsaadesinin süresi (mevzuatın) ve yabancı devletlerle akdedilmiş bulunan anlaşmaların hükümleri dairesinde ve mümkün mertebe, müracaat sahibinin talebi nazarı itibara alınmak suretiyle tesbit olunur.

İkamet tezkerelerinin müddet ve harçları

MADDE 10. — İkamet tezkerelerinin müddeti en fazla iki seneliktir. İkamet tezkereleri şahsi olmakla beraber karı koca ve bunların 18 yaşını doldurmamış çocuklarına ya hepsi için, yahut çocukların baba veya analarınınınin refakat hanesine kaydı suretiyle müşterek ikamet tezkeresi verilmesi caizdir. Bunlardan iş sahibi olanların şahsi ikamet tezkeresi almaları mecburidir.

İkamet tezkerelerinin altı aya kadar olanları: 3, bir seneye kadar olanları, 5 ve iki seneye kadar olanları da 8 lira harca tâbidir.

On sekiz yaşını doldurmıyan ve müstakil bir iş sahibi bulunmıyan çocuklardan yukarda yazılı harçların yarısı alınır.

Aşağıda yazılı yabancılar bir senelik ikamet tezkereleri harçsız olarak verilir.

- A) Türk okullarında okuyan öğrenciler,
- B) Sırf ilmi araştırma ve çalışmalarda bulunmak maksadiyle gelenler,
- C) Türk soyundan olanlar,
- D) Sırf gazete muhabirliği yapanlar,
- E) Hükümet, İktisadi Devlet teşekkülleri ve belediyeler tarafından istihdam edilecek uzmanlar,

F) Malî durumlarının bozuk olduğuna ikamet tezkeresini vermeye yetkili makamlarca kanaat getirilen mülteciler,

Türkiye'de yabancı, konsolosluk, müstahdemlik bu konsoloslukların meslekten memurları yanlarında oturmak suretiyle hizmetlerinde bulunan yabancılar da, mutakabiliyet şartıyla, harçsız ikamet tezkeresi verilir.

İkamet tezkerelerinin yenilenmesi

MADDE 11. — Türkiye'de ikametlerini uzatmak istiyen yabancılar ikamet tezkerelerini yenilemek için bu tezkerelerde yazılı müddetin

Geçici K.

İkamet müsaadesinin süresi

MADDE 8. — Hükümetin dokuzuncu maddesi sekizinci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

İkamet tezkerelerinin müddet ve harçları

MADDE 9. — Hükümetin onuncu maddesi dokuzuncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

İkamet tezkerelerinin yenilenmesi

MADDE 10. — Hükümetin on birinci maddesi onuncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Hü.

sona ermesinden itibaren 15 gün içinde 4 ncü maddede yazılı makamlara bizzat veya bilvasıta müracaatla yenisini almaya ödevlidirler.

Tezkerelerde yazılı müddetin sona ermesinden evvel müracaat ta caizdir.

Her iki halde de yeniden verilecek ikamet tezkereleri harç bakımından 10 neu madde hükümlerine tâbidir.

Medeni hallerinde ve Türkiye'de ikamet sebeplerinde değişiklik olmıyan yabancılar yenileme muamelesi için 4 ncü madde de yazılı beyannameyi vermezler.

İkamet tezkerelerini kaybedenler

MADDE 12. — İkamet tezkerelerini kaybedenler derhal ilgili makama müracaatla yenisini almaya mecburdurlar. Bunlara kaybettikleri ikamet tezkerelerinin müddeti süresince mu-teber olmak üzere yeniden ikamet tezkeresi verilir. Kaybolan tezkere harca tâbi bulunuyorsa bunların yerine verilecek yeni ikamet tezkerelerinden 10 neu maddede yazılı harçların yarısı alınır.

Medenî hallerinde değişiklikler olanlar

MADDE 13. — Yabancılar medenî hallerinde husule gelecek değişiklikleri bu değişikliğin husulünden itibaren 15 gün içinde buldukları mıntaka zabıta makam'larına imzalı bir beyanname ile haber vermeye ve keyfiyeti ellerindeki ikamet tezkerelerine kaydettirmeye mecburdurlar.

Bu beyannameler her türlü harç ve resimden muaftır.

Muvakkaten Türkiye'den ayrılanların ikamet tezkereleri

MADDE 14. — İkamet tezkerelerinin müddeti dolmadan avdet etmek üzere Türkiye dışına giden yabancıardan bu tezkerelerini mahallî zabıta makamlarına bırakanlara dönüşlerinde ikamet tezkereleri müddeti bitmemiş ise iade olunur.

İkamet tezkerelerini bırakmamış olanlar yenisini almakla mükelleftirler.

Geçici K.

İkamet tezkerelerini kaybedenler

MADDE 11. — Hükümetin on ikinci maddesi on birinci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Medeni hallerinde değişiklikler olanlar

MADDE 12. — Hükümetin on üçüncü maddesi on ikinci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Muvakkaten Türkiye'den ayrılanların ikamet tezkereleri

MADDE 13. — Hükümetin on dördüncü maddesi on üçüncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Hü.

Türkiye içinde ikamet ve seyahat şartları

İkamet değişimi

MADDE 15. — İkamet tezkeresi hâmilî yabancılar ikametgâhlarını değiştirdiklerinde keyfiyeti 48 saat zarfında gerek çıktıkları, gerek naklettikleri yerdeki polis veya jandarma karakoluna bizzat veya bilvasıta veya taahhütlü mektupla haber vermeye mecburdurlar.

Otel, pansiyon gibi yerlerde otupran yabancılar için bu ihbar mecburiyeti bu yerlerin sahibi, müsteciri veya idarecilerine aittir.

İkamet tezkeresi taşıyanların müsafiret veya seyahatleri

MADDE 16. — İkamet tezkeresi taşıyan yabancılar 8 saatten fazla süren ve aynı şehir içindeki ilçeler müstesna olmak üzere bir ilçe mıntakasını aşan seyahatlerinde gittikleri yerin polis veya jandarma karakoluna 48 saat zarfında geldiklerini bizzat veya bilvasıta yahut taahhütlü mektupla bildirmeye mecburdurlar.

Bu gibilerden, kendilerini paralı veya parasız barındıran yerlere inenler için bu mecburiyeti 17 nci madde hükümleri dairesinde mezkûr yerlerin sahip, müstecir veya idarecilerine aittir.

Yabancıları barındıranların mükellefiyeti

MADDE 17. — İkamet, misafiret veya her hangi bir maksatla yanlarına, evlerine veya idareleri altında bulunan yerlere her hangi bir yabancıyı kabul eden hakiki veya hükmi her şahıs 24 saat zarfında en yakın polis veya jandarma karakoluna o yabancının adını ve soyadını ve tabiiyetini, mesleğini, taşımakta olduğu hüviyet vesikasının mahiyet, tarih ve numarasını ve varsa yanındakileri bildirmeye mecburdur.

Müddeti 7 günü geçmiyen hususi misafiretler bu hükümden müstesnadır. Ancak Bakanlar Kurulunca lüzumgörülen zamanlarda yukarıda yazılı 48 saat zarfında haber vermek mecburiyeti hususi misafiretlere de teşmil olunabilir.

Geçici K.

Türkiye içinde ikamet ve seyahat şartları

İkamet değişimi

MADDE 14. — Hükümetin on beşinci maddesi on dördüncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

İş tutan yabancıların mükellefiyeti

MADDE 15. — Yabancılar, Türkiye'de ancak kanunun kendilerine menetmediği işleri tutabilirler.

Türkiye'de serbest olarak veya memur, müstahdem ve işçi sıfatıyla çalışacak yabancılar keyfiyeti işe başladıklarından itibaren en çok on beş gün zarfında ikamet ettikleri yerin polis veya jandarma karakoluna bizzat veya bilvasıta haber vermeye ve ikamet tezkerelerine kaydettirmeye mecburdurlar.

Yanlarında yabancı çalıştıranların mükellefiyeti

MADDE 16. — Evlerinde veya idareleri altında bulunan yerlerde bir yabancıyı her hangi bir sıfatla çalıştıran hakiki veya hükmi her şahıs o yabancının adını ve soyadını, tabiiyetini, mesleğini, taşıdığı ikamet tezkeresinin tarih ve sayısını ikametgâh adresini ve gördüğü işle aldığı maaş ve ücret miktarını gösterir imzalı bir beyannameyi yabancının işe başlamasını takip eden en çok on beş gün içinde en yakın polis veya jandarma karakoluna vermeye mecburdurlar.

Hü.

İş tutan yabancıların mükellefiyeti

MADDE 18. — Yabancılar, Türkiye'de ancak kanunun kendilerine menetmediği işleri tutabilirler.

Türkiye'de serbest olarak veya memur, müstahdem ve işçi sıfatıyla çalışacak yabancılar keyfiyeti işe başladıklarından itibaren üç gün zarfında ikamet ettikleri yerin polis veya jandarma karakoluna bizzat veya bilvasıta haber vermeye ve ikamet tezkerelerine kaydettirmeye mecburdurlar.

Yanlarında yabancı çalıştıranların mükellefiyeti

MADDE 19. — Evlerinde veya idareleri altında bulunan yerlerde bir yabancıyı her hangi bir sıfatla çalıştıran hakiki veya hükmi her şahıs o yabancıyı adını ve soyadını tabiiyetini, mesleğinin taşıdığı ikamet tezkeresinin tarih ve sayısını ikametgâh adresini ve gördüğü işle aldığı maaş ve ücret miktarını gösterir imzalı bir beyannamayı yabancıyı işe başlamasını takip eden üç gün içinde en yakın polis veya jandarma karakoluna vermeye mecburdurlar.

Siyasi mülteciler

MADDE 20. — Siyasi sebeplerle Türkiye'ye sığınan yabancılar ancak İçişleri Bakanlığınca müsaade olunacak yerlerde ikamet edebilirler.

Yabancıların hüviyetlerini ispat mecburiyeti

MADDE 21. — Yabancılar, hüviyet varakasını, ikamet tezkerelerini veya pasaport ve kontrol fişlerini her istenilmede polis veya jandarmaya göstermeye mecburdurlar.

Yabancıların Türkiye'yi terke davet veya sınır dışı edilmeleri halleri

Muzır şahıslar

MADDE 22. — İçişleri Bakanlığınca memlekette kalması umumi güvenliğe, siyasi ve idari icaplara muzır saydığı yabancıları vereceği muayyen müddet zarfında Türkiye'den çıkmaya davet ve bu müddetin sonunda Türkiye'yi terketmeyenler sınır dışı edilebilirler.

Geçici K.

Siyasi mülteciler

MADDE 17. — Hükümetin yirminci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Yabancıların hüviyetlerini ispat mecburiyeti

MADDE 18. — Hükümetin yirmi birinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Yabancıların Türkiye'yi terke davet veya sınır dışı edilmeleri halleri

Muzır şahıslar

MADDE 19. — İçişleri Bakanlığınca memlekette kalması umumi güvenliğe, siyasi ve idari icaplara aykırı sayılan yabancılara verilecek muayyen müddet zarfında Türkiye'den çıkmaya davet olunur. Bu müddetin sonunda Türkiye'yi terketmeyenler sınır dışı edilebilirler.

Hü.

Pasaportlarını yenilemeyenler

MADDE 23. — Usulüne uygun olarak Türkiye sınırlarına girmiş oldukları halde pasaportlarını zayi etmiş olan veya pasaportlarının hükmü kalmamış bulunan yabancılar, kendilerine ilgili makamlarca resmen ihtar vukubulduğu tarihten itibaren 15 gün içinde pasaport veya tâbiyet ilmühaberi almadıkları takdirde sınır dışı edilebilirler.

Bu gibi yabancılar durumları belli oluncaya kadar İçişleri Bakanlığınca veya vilâyetlerce lüzum görüldüğü takdirde polis nezareti altına alınabilirler.

Karar almaya yetkili makamlar.

MADDE 24. — İşbu kanunda derpiş edilen sınırdışı kararını almaya İçişleri Bakanlığı yetkilidir.

İçişleri Bakanlığı; lüzum göreceği sınır ve sahil illerine memleketin umumi güvenlik ve nizamı noktasından derhal çıkarılmaları lâzım gelen yabancıları istizan etmeden sınırdışı etmek yetkisini verebilir. Bu iller bu yetkiye göre işlem yaptıkları takdirde keyfiyeti mucip sebepleriyle birlikte İçişleri Bakanlığına bildirmeye mecburdurlar.

Tâbiyetsiz veya yabancı devlet tab'ası olan çingenelerin ve Türk kültürüne bağlı olmıyan yabancı göçebelerin sınırdışı edilmelerine İçişleri Bakanlığı salâhiyetlidir.

MADDE 25. — Türkiye'den sınırdışı edilenler İçişleri Bakanlığının hususi müsaadesi alınmadıkça Türkiye'ye dönemezler, bunlardan ağır hapis cezasını müstelzim bir cürümden dolayı Türkiye'de mahkûm olmuş ve cezası çektirilerek sınırdışı edilmiş olanlar bir daha Türkiye'ye giremezler; ancak İçişleri Bakanlığının müsaadesiyle durmadan transit geçmeleri caizdir.

Sınırdışı edilenlerin yol masrafları kendilerine aittir. Bu masrafları ödemekten âciz olanların sevkleri Devletçe sağlanır.

MADDE 26. — Memleket dışına çıkartılmalarına karar verilip te pasaport tedarik edemediklerinden veya başka sebeplerden dolayı Türkiye'yi terkedemiyenler İçişleri Bakanlığının göstereceği yerde oturmaya mecburdurlar.

Geçici K.

Pasaportlarını yenilemeyenler

MADDE 20. — Usulüne uygun olarak Türkiye sınırlarına girmiş oldukları halde pasaportlarını zayi etmiş olan veya pasaportlarının hükmü kalmamış bulunan yabancılar, kendilerine ilgili makamlarca resmen ihtar vukubulduğu tarihten itibaren 15 gün içinde pasaport veya tâbiyet ilmühaberi almaya mecburdurlar.

Karar almaya yetkili makamlar

MADDE 21. — Hükümetin 24 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 22. — Hükümetin 25 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 23. — Hükümetin 26 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Hü.

Cezai hükümler

MADDE 27. — Bu kanunda yazılı beyannamelerin doldurulmasında yanlış malûmat verenler ve yazanlar ve 3 ncü madde ile 5 nci maddenin 2 nci fıkrası hükümlerine makbul bir sebep olmaksızın riayet etmeyenler altı aya kadar hapis 5 liradan 200 liraya kadar ağır para cezası veya bu cezalardan biri ile cezalandırılırlar.

MADDE 28. — Bu kanunda bahsolunan ikamet tezkereleri ve hüviyet varakaları üzerinde her türlü sahtekârlık ve yolsuzluklar yapan ve yaptırınlar Türk Ceza Kanununun ikinci kitabının altıncı babının dördüncü fashında yazılı cezalarla cezalandırılırlar.

MADDE 29. — 4 ncü, 11 nci ve 35 nci maddeler hükümlerine makbul bir sebebe müstenit olmaksızın riayet etmeyen yabancılar 3 aya kadar hapis ve 10 liradan 250 liraya kadar ağır para cezasına veya bu cezalardan biriyle cezalandırılırlar.

MADDE 30. — 12 nci, 15 nci, 16 nci, 17 nci maddelerle 18 veya 19 ncü maddeler hükümlerine makbul bir sebebe müstenit olmaksızın riayet etmeyenler 3 aya kadar hafif ve 5 liradan 150 liraya kadar hafif para cezasıyla veya bunlardan biriyle cezalandırılırlar.

MADDE 31. — 20 ve 26 ncü maddeler gereğince oturmaya mecbur kılındıkları yerlerden kağanlar bir aydan iki seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılırlar.

MADDE 32. — Sınır dışı edildikleri veya Türkiye'yi terke dâvet olundukları halde müsaadesiz gelmeye mütecasir olan yabancılar bir aydan altı aya kadar hapis ve 50 liradan 1000 liraya kadar ağır para cezasıyla veya bunlardan biriyle cezalandırılırlar. Bu suretle mahkûm edilen yabancılar cezaları çektirildikten sonra sınır dışı edilirler.

MADDE 33. — Bu kanunda yazılı cezalar sulh ceza mahkemelerince hükmolunur.

Geçici K.

MADDE 24. — 12 nci, 15 nci maddelerle 18 veya 19 ncü maddeler hükümlerine makbul bir sebebe müstenit olmaksızın riayet etmeyenler 5 liradan 100 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 25. — Hükümetin 31 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 26. — Hükümetin 32 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 27. — Hükümetin 33 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Ek.

Geçici K.

Çeşitli istisnai hükümler

Türkiye'de vazifeli diplomasi ve konsolosluk memurları, aileleri ve bâzi müstahdemler

MADDE 34. — Türkiye'de vazifeli yabancı devletler siyasi veya konsolosluk resmî memurları ile aileleri efradı 3 ncü maddenin yabancıların şahsına raci hükümlerden 3 ncü, 9 ncü, 13 ncü, 15 nci maddelerle 16 ncı maddenin 1 nci fıkrası ve 17 nci, 18 nci ve 19 ncü maddeler hükümlerinden müstesnadırlar.

Bunlardan siyasi temsilcilik memurları ve aileleri efradına Dışişleri Bakanlığı, konsolosluk memurları ve aileleri efradına da vilâyetler tarafından hiçbir harç veya resme tâbi olmaksızın, birer hüviyet varakası verilir.

Bakanlar Kurulu, işbu maddede yazılı ayrıcalıkların bâzılarına veya hepsini misilleme tedbiri olarak kaldırmaya yetkilidir.

Siyasi temsilciliklerde yanlarında oturmak suretiyle hizmetlerinde bulunan yabancılara, mütekalibiyet şartıyla, Dışişleri Bakanlığının delâletiyle Emniyet Genel Müdürlüğünce birer hüviyet varakası verilir ve bunlar 4 ncü maddede yazılı ikamet tezkerelerini alamazlar.

İstisnai sıfatları zail olanlar.

MADDE 35. — Bu kanunda derpiş olunan istisnai muamelelerden faydalanan yabancılar, haklarında o suretle muamele yapılmasını icabettiren hal ve vaziyetlerin zail olmasından itibaren 15 gün zarfında 4 ncü madde hükümlerine tâbi olurlar.

Kanundaki müddetlerin değiştirilmesi

MADDE 36. — İşbu kanunun 4 ncü, 5 nci, 6 ncı, 7 nci, 11 nci, 13 ncü, 15 nci, 16 ncı, 17 nci, 18 nci ve 19 ncü maddelerinde yazılı müddetler Bakanlar Kurulunca icabında değiştirilebilir.

Bakanlar Kurulu bu değişiklikleri mütekalibiyet veya mukabele bilmisil sebebiyle, muayyen devletler tebalarına inhisar ettirebilir.

Türkiye'de vazifeli diplomasi ve konsolosluk memurları aileleri ve bâzi müstahdemler

MADDE 28. — Türkiye'de vazifeli yabancı Devletler siyasi veya konsolosluk resmî memurlarıyla aileleri efradı 9 ncü, 13 ncü, 15 nci maddeleriyle 18 nci ve 19 ncü maddeler hükümlerinden müstesnadırlar.

Bunlardan siyasi temsilcilik memurları ve aileleri efradına Dışişleri Bakanlığı, konsolosluk memurları ve aileleri efradına da vilâyetler tarafından hiçbir harç veya resme tâbi olmaksızın birer hüviyet varakası verilir.

Bakanlar Kurulu, işbu maddede yazılı ayrıcalıkların bâzılarına veya hepsini misilleme tedbiri olarak kaldırmaya yetkilidir.

Siyasi temsilciliklerde yanlarında oturmak suretiyle hizmetlerinde bulunan yabancılara mütekalibiyet şartıyla, Dışişleri Bakanlığının delâletiyle Emniyet Genel Müdürlüğünce diğer hüviyet varakası verilir ve bunlar 4 ncü maddede yazılı ikamet tezkerelerini almazlar.

İstisnai sıfatları zail olanlar

MADDE 29. — Bu kanunda derpiş olunan istisnai muamelelerden faydalanan yabancılar, haklarında o suretle muamele yapılmasını icabettiren hal ve vaziyetlerin zail olmasından itibaren bir ay zarfında 4 ncü madde hükümlerine tâbi olurlar.

Kanundaki müddetlerin değiştirilmesi

MADDE 30. — İşbu kanunun 4 ncü, 5 nci, 6 ncı, 7 nci, 11 nci, 13 ncü, 15 inci, 18 nci ve 19 ncü maddelerinde yazılı müddetler Bakanlar Kurulunca icabında değiştirilebilir.

Bakanlar Kurulu bu değişiklikleri, mütekalibiyet veya mukabele bilmisil sebebiyle, muayyen devletler tebaasına inhisar ettirebilir.

Hü.

Geçici K.

Uygulanmaya dair hükümler

MADDE 37. — Bu kanunda yazılı beyanname, hüviyet varakaları ve ikamet tezkerelerinin şekilleri ve muhteviyatı İçişleri Bakanlığının teklifi ve Bakanlar Kurulu kararıyla tesbit olunur.

MADDE 38. — 3529 ve 3900 sayılı kanunlar kaldırılmıştır.

2510 sayılı İskân Kanunu ile bilcümle eklerinin hükümleri mahfuzdur.

MADDE 39. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 40. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Başbakan
A. Menderes

Devlet Bakanı

Millî Savunma Bakanı

Refik Ş. İnce

Dışişleri Bakanı

F. Köprülü

Millî Eğitim Bakanı

Eko. ve Ticaret Bakanı

Z. H. Velibeşe

G. ve Tekel Bakanı

Ulaştırma Bakanı

T. İleri

İşletmeler Bakanı

Muhlis Ete

Devlet Bakanı
Başbakan Yardımcısı

S. Ağaoğlu

Adalet Bakanı

H. Özyörük

İçişleri Bakanı

R. Nasuhioğlu

Maliye Bakanı

H. Ayan

Bayındırlık Bakanı

F. Belen

Sa. ve So. Y. Bakanı

N. R. Belger

Tarım Bakanı

Çalışma Bakanı

H. Polatkan

MADDE 31. — Hükümetin 31 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 32. — 3529 ve 3900 sayılı kanunlar kaldırılmıştır.

MADDE 33. — Hükümetin 39 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 34. — Hükümetin 40 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Es. No : 1950-2115
R. Z. 100/142-A